

http://www.rgnpress.ro/rgn_14/categorii/politic/23184-senatul-sua-a-susinut-prin-rezoluția-148-reunirea-rmoldova-cu-romania-petit-o-fi-tiind-.html

Senatul SUA a susținut prin Rezoluția 148 Reunirea...

www.rgnpress.ro/rgn_14/categorii/politic/23184-senatul...

SUA recunosc dreptul Reunificării Moldovei cu România! În 28 Iunie 1991 Senatul SUA a emis rezoluția 148, prin care hotărăște că Guvernul SUA trebuie să susțină eforturile Moldovei de negociere a reunificării României cu Moldova, se arată într-o informație de presă preluată de Romanian Global News.

Citește documentul ascuns opiniei publice de politicienii din România și R.Moldova!

„CONGRESUL 102

SESIUNEA 1

Rezoluția Senatului 148

Pentru a exprima convingerea Senatului că Statele Unite trebuie să susțină dreptul la autodeterminare al poporului din Republica Moldova și Bucovina de Nord.

ÎN SENATUL STATELOR UNITE

28 IUNIE (ZI LEGISLATIVĂ, 11 IUNIE), 1991

DL. PRESSLER (pentru el însuși și DL. HELMS) a depus următoarea hotărâre, care a fost trimisă Comitetului pentru Relații Internaționale

HOTĂRÂRE

Pentru exprimarea convingerii Senatului că Statele Unite trebuie să susțină dreptul la autodeterminare al poporului din Republica Moldova și Bucovina de Nord.

Întrucât principatul românesc al Moldovei a apărut ca stat independent în secolul al XIV-lea;

Întrucât Moldova a fost invadată în 1806 de către Armata Rusă și anexată de către Imperiul Rus în 1812 ca rezultat al Tratatului Russo-Turc de la București;

Întrucât la 15 noiembrie 1917 Guvernul Sovietic a proclamat dreptul la autodeterminare al popoarelor din Imperiul Rus și înființarea unor state separate;

Întrucât la 2 decembrie 1917 Sfatul Țării, adunarea constituantă moldovenească aleasă în mod democratic, a proclamat Moldova ca stat independent;

Întrucât la 9 aprilie 1918 Adunarea Constituantă a votat unirea Moldovei cu Regatul României;

Întrucât Statele Unite, Franța, Italia, Marea Britanie, Japonia și restul statelor aliate au aprobat și au recunoscut în mod explicit reunirea Moldovei cu România în Tratatul de Pace de la Paris din 28 octombrie 1920;

Întrucât forțele armate ale Uniunii Sovietice au invadat Regatul României la 28 iunie 1940 și au ocupat estul Moldovei și Bucovina de Nord și Herța, încălcând Carta Ligii Națiunilor, Tratatul de la Paris din 1920, Tratatul General pentru Renunțarea la Război din 1928, Pactul Româno-Sovietic de Ajutor Reciproc din 1936, Convenția pentru Definirea Agresiunii din 1933 și principii general recunoscute ale dreptului internațional;

Întrucât asupra anexării Moldovei, a Bucovinei de Nord și a Herței s-a hotărât în mod prospectiv în anumite protocoale secrete dintr-un tratat de neagresiune încheiat între Guvernul Uniunii Sovietice și Imperiul German la 23 august 1939;

Întrucât între 1940 și 1953 sute de mii de români din Moldova și Bucovina au fost deportați de Uniunea Sovietică în Asia Centrală și Siberia;

Întrucât Guvernul Statelor Unite și-a exprimat în mod repetat refuzul de a recunoaște ocuparea de teritorii în urma termenilor aşa-zisului Pact Stalin-Hitler, inclusiv anexarea Estoniei, a Letoniei și a Lituaniei în 1940;

Întrucât Guvernele Regatului Unit, Uniunii Sovietice și Statelor Unite sunt părți ale Cartei Atlanticului din 14 august 1941, în care semnatarele și-au declarat „dorința de a nu fi martore la schimbări teritoriale care nu concordă cu voința exprimată în mod liber a popoarelor interesate” și și-au afirmat dorința „de a fi martore la restaurarea drepturilor suverane și a autoguvernării către cei care au fost vitregiți cu forța de ele” în timpul celui de-al Doilea Război Mondial;

Întrucât la 31 august 1989 Consiliul Suprem al Moldovei a declarat limba română ca limbă oficială a Republicii și a repus în drepturi alfabetul latin, interzis de Guvernul Sovietic în timpul ocupației, ca alfabet al românei scrise;

Întrucât în martie 1990 poporul român al Moldovei a putut vota, în alegeri libere și corecte, deputați pentru Consiliul Suprem al Moldovei;

Întrucât la 27 aprilie 1990 Consiliul Suprem al Moldovei a reinstaurat steagul românesc ca steag oficial al republicii;

Întrucât la 23 iunie 1990 Consiliul Suprem al Moldovei a declarat Republica Moldova stat suveran;

Întrucât la 16 decembrie 1990 peste opt sute de mii de români s-au strâns la A Doua Mare Adunare Națională în capitala Moldovei, Chișinău, să declare independența națională a românilor din teritoriile ocupate;

Întrucât poporul Moldovei a refuzat să ia parte la referendumul sovietic din 3 martie 1991, în ciuda eforturilor guvernamentale sovietice de amenințare și intimidare a poporului moldovean spre a accepta un nou tratat unional;

Întrucât statele semnatare ale Actului Final de la Helsinki au acceptat principiul egalității între popoare și dreptul acestora la autodeterminare;

și

Întrucât, în temeiul articolului 8 din Actul Final de la Helsinki, „toate popoarele au mereu dreptul, în deplină libertate, să-și hotărască, când și dacă doresc, statutul politic intern și extern, fără ingerințe exterioare și să își urmărească după propria voie dezvoltarea politică, economică, socială și culturală": Așadar, să fie decis, în momentul de față, că este convingerea Senatului că Guvernul Statelor Unite trebuie

- 1) Să susțină dreptul la autodeterminare al poporului Moldovei și al Bucovinei de Nord, ocupate de Uniunea Sovietică, și să emită o declarație cu acest scop; și
- 2) Să susțină eforturile viitoare ale Guvernului Moldovei să negocieze în mod pașnic, dacă aceasta le este voia, reunificarea României cu Moldova și cu Bucovina de Nord, după cum s-a stabilit în Tratatul de Pace de la Paris din 1920, în normele predominante ale dreptului internațional și în conformitate cu Principiul 1 al Actului Final de la Helsinki."

Rezoluția Senatului american are o importanță crucială pentru recunoașterea internațională a dreptului României și Moldovei de a se reuni. Aceasta este atitudinea oficială a SUA, exprimată în Congresul american. Chiar dacă au trecut 25 de ani de la adoptarea rezoluției Senatului, ea nu a fost abrogată de alt act emis de aceeași autoritate.

Documentul dovedește că în 1991 exista pe plan internațional un orizont de aşteptare și recunoaștere a Reunirii Moldovei cu România. Rezoluția Senatului american atestă poziția SUA, favorabilă Reunirii. Să nu uităm că SUA a fost și este vioara întâi în politica internațională. În funcție de poziția ei se iau deciziile de politică externă în multe cancelarii europene.

Înainte ca Uniunea Sovietică să se dezmembreze oficial, Senatul SUA se aştepta ca Moldova, eliberată de jugul sovietic, să se reunească cu România. Acest orizont de aşteptare reflecta cursul firesc, natural, normal pe care ar fi trebuit să meargă politicienii din România și Moldova.

Nu doar SUA se aştepta în 1991 la Reunirea Moldovei cu România, ci și statele europene. Cu ocazia negocierilor de aderare a României la Consiliul Europei, secretarul general al acestui organism european, Catherine Lalumière, întreba informal dacă România ar trebui primită înainte sau după unirea României cu Moldova (informație primită de la un fost ministru de externe al României). România a fost acceptată în Consiliul Europei în octombrie 1993.

Sigur arhivele Ministerului de Externe conțin documente care atestă poziția statelor europene față de Reunirea Moldovei cu România în anii 1990. Personalul ambasadelor României trimite regulat informări despre poziția demnitarilor statului respectiv, oficială sau informală, despre articole de presă etc. relative la România și printre ele trebuie să fie informații și despre problema Reunirii Moldovei cu România, mai ales în contextul destrămării Uniunii Sovietice. Probabil peste mulți ani aceste documente vor fi accesibile publicului și vom cunoaște mai multe despre momentul ratat de politicieni pentru înfăptuirea Reunirii.

În general se spune că primul președinte al Republicii Moldova, Mircea Snegur, s-a opus Reunirii Moldovei cu România. Această caracterizare a atitudinii lui Mircea Snegur este valabilă pentru ultima parte a mandatului său prezidențial. Pentru că președintele Mircea Snegur s-a pronunțat în 1991 în favoarea Reunirii Moldovei cu România. Într-un interviu apărut în ziarul „Le Figaro”, la 27 august 1991, el afirma: „Independenta este, desigur, o perioada temporară. Mai întâi vor exista două state românești, dar lucrul acesta nu va dura mult. Repet încă o dată faptul că independenta Moldovei Sovietice constituie o etapă, nu un scop”.

Fostul ambasador al României la Chișinău, Aurel Preda, afirmă că Mircea Snegur a trimis de două ori delegați la București pentru a negocia cu Ion Iliescu Reunirea Moldovei cu România, cerând o funcție de vicepreședinte al României pentru Snegur, însă partea română a refuzat. Aurel Preda a participat la redactarea declarației de independentă a Republicii Moldova din 27 August

1991 și a fost primul ambasador al României la Chișinău, ceea ce conferă credibilitate afirmațiilor sale.

Un lucru este cert, România a ratat în 1991 o sansă uriașă pentru Reunificarea țării. În Moldova exista atunci un curent favorabil Reunirii, la fel ca în România. Liderii politici moldoveni au propus Reunirea, desigur în schimbul unor avantaje politice, cerințe firești în negocierile politice. Statele Unite ale Americii au recunoscut oficial dreptul la Reunificare al României cu Moldova, iar în cancelariile europene Reunirea era așteptată.

Deși au existat premise favorabile Reunirii pe plan internațional, ea nu a avut loc. De ce? Cel puțin un răspuns este cert: Ion Iliescu, președintele României în 1991, avea relații prea strânse cu Moscova și a trădat interesul național al României. Sigur Ion Iliescu cunoștea Rezoluția Senatului SUA din 28 Iunie 1991. De ce nu a exploatat-o în interesul național? Istoria îl va judeca pe Ion Iliescu ca trădătorul care a ratat Reunirea Moldovei cu România în 1991. Ion Iliescu nu a reprezentat interesele poporului român în 1991!

Rezoluția nr. 148 a Senatului SUA este un document de o importanță politică excepțională și trebuie să stea la baza oricăror negocieri viitoare pentru realizarea Reunirii Moldovei cu România. Recunoașterea dreptului la Reunire de către cea mai mare putere mondială trebuie exploatată de toți cei care militează și acționează pentru realizarea acestui deziderat național, singurul PROIECT de țară fezabil pentru români: Reunirea Moldovei cu România.

Notă: Mulțumesc pentru traducerea textului în limba română prietenilor de la Acțiunea 2012.

Iată textul original, preluat de pe [pagina oficială a Senatului SUA](#):

„102d CONGRESS

1st Session

S. RES. 148

To express the sense of the Senate that the United States should support the right to self-determination of the people of the Republic of Moldavia and northern Bucovina.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

June 28 (legislative day, JUNE 11), 1991

Mr. PRESSLER (for himself and Mr. HELMS) submitted the following resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

RESOLUTION

To express the sense of the Senate that the United States should support the right to self-determination of the people of the Republic of Moldavia and northern Bucovina.

Whereas, the Romanian principality of Moldavia emerged as an independent state in the 14th century;

Whereas, Moldavia was invaded in 1806 by the Russian Army and annexed by the Russian Empire in 1812 as a result of the Russo-Turkish Treaty of Bucharest;

Whereas, on November 15, 1917, the Soviet Government proclaimed the right of the peoples of the Russian Empire to self-determination and the establishment of separate states;

Whereas, on December 2, 1917, the democratically-elected Moldavian constituent assembly, the Sfatul Tsarii, proclaimed Moldavia an independent republic;

Whereas, on April 9, 1918, the Constituent Assembly voted to unite Moldavia with the Kingdom of Romania;

Whereas, the United States, France, Italy, Great Britain, Japan and the other allied states specifically sanctioned and recognized the reunion of Moldavia with Romania in the Peace Treaty of Paris of October 28, 1920;

Whereas, the Soviet Union's armed forces invaded the Kingdom of Romania on June 28, 1940 and occupied eastern Moldavia and northern Bucovina, and Hertsa in contravention of the Charter of the League of Nations; the Treaty of Paris of 1920; the General Treaty for the Renunciation of War of 1928; the Romanian-Union of Soviet Socialist Republics Mutual Assistance Pact of 1936; the Conventions for the Definition of Aggression of 1933; and generally recognized principles of international law;

Whereas, the annexation of Moldavia, northern Bucovina, and Hertsa was prospectively agreed to in certain secret protocols to a treaty of nonaggression concluded between the Government of the Soviet Union and the German Reich on August 23, 1939;

Whereas, from 1940 to 1953 hundreds of thousands of Romanians from Moldavia and Bucovina were deported by the Union of Soviet Socialist Republics to Central Asia and Siberia;

Whereas, the United States Government has repeatedly stated its refusal to recognize forcible seizure of territory pursuant to the terms of the so-called

Stalin-Hitler Pact, including the 1940 Soviet annexation of Estonia, Latvia, and Lithuania;

Whereas, the Governments of the United Kingdom, the Soviet Union and the United States are parties to the Atlantic Charter of August 14, 1941, in which the signatories declared their 'desire to see no territorial changes that do not accord with the freely expressed will of the peoples concerned' and affirmed their wish 'to see sovereign rights and self-government restored to those who have been forcibly deprived of them' during the course of the Second World War;

Whereas, on August 31, 1989, the Supreme Council of Moldavia declared Romanian to be the official language of the Republic and reestablished the Latin alphabet forbidden by the Soviet Government during the occupation of Moldavia as the alphabet of written Romanian;

Whereas, in March, 1990, the Romanian people of Moldavia were able to vote in free and fair elections for deputies to the Supreme Council of Moldavia;

Whereas, on April 27, 1990, the Supreme Council of Moldavia restored the flag of Romania as the official flag of the republic;

Whereas, on June 23, 1990, the Supreme Council of Moldavia declared the Republic of Moldavia a sovereign state;

Whereas, on December 16, 1990, more than eight hundred thousand Romanians gathered at the Second Grand National Assembly in the Moldavian capital of Chisinau to declare the national independence of Romanians in occupied territories;

Whereas, the people of Moldavia refused to participate in the Soviet referendum of March 3, 1991 despite Soviet governmental efforts to threaten and intimidate the Moldavian people into accepting a new union treaty;

Whereas, the signatory states of the Helsinki Final Act have accepted the principle of the equal rights of people and their right to self-determination;

and

Whereas, pursuant to article 8 of the Helsinki Final Act 'all peoples always have the right, in full freedom, to determine, when and if they wish, their internal and external political status, without external interference, and to pursue as they wish their political, economic, social, and cultural development': Now, Therefore, be it Resolved, That it is the sense of the Senate that the United States Government should--

- (1) Support the right of self-determination of the people of Soviet-occupied Moldavia and northern Bucovina and issue a statement to that effect; and
- (2) Support future efforts by the Government of Moldavia to negotiate peacefully, if they so wish, the reunification of Romania with Moldavia and Northern Bucovina as established in the Paris Peace Treaty of 1920, the prevailing norms of international law, and in conformity with Principle 1 of the Helsinki Final Act."